

28. Последната задача е отблъзната от една пописка до в. „Македония“, год. IV, бр. 81 отъ 15. IX. 1870. За сливенското читалище вж. З. Кировъ — Юб. сб. с. 18 и сл. Той безъ особена резерва сочи Чинтуловъ за основател на читалището: „Централна личност на сливенската по-интелигентна младеж, инициаторъ на всички обществени полезни начинания, ние съ право го сочимъ като първенецъ-основател на сливенското читалище „Зора“ (тамъ, с. 20). Историята на това читалище е доста неясна, а участието на Чинтуловъ въ основаването и уредбата на читалището — „библиотека“ — ще е малко по-скромно. Въ настоятелствата на читалището, откато тѣ сж извѣстни до смъртта на Чинтуловъ, той не заема нито веднажъ видно мѣсто (Юб. сб. с. 244 — 245). Прѣзъ годинитѣ 1861/62, 1869, 1870/71 той е билъ съвѣтникъ въ настоятелствата. Освѣнъ това, когато въ 1859 живоитѣ на слабата „библиотека“ се подновява и се изработва първиятъ ѝ „Уставъ“ (с. 292 — 297), Чинтуловъ е билъ учителъ въ Ямболъ. И по-сетнѣ, въ 1872, той не участвува въ изработването на новия уставъ (с. 287 — 291), както това съобщава З. Кировъ (с. 21): — между имената въ края на устава не личи името на Добри Чинтуловъ (с. 291).

29. Попъ Станчо е сливенецъ, баща на Драганъ Цанковата жена. Той е нѣкогашенъ съученикъ на Сава Доброплодни при даскалъ Кешиша (Доброплодни, цит. кн. с. 12). По-късно, къмъ 1838, тоя Станчо заминава отъ Сливенъ нанѣкждѣ да се учи (с. 27), навѣрно за Габрово (вж. П. Р. Славейковъ, цит. кн. с. 76). Г-нъ Минковъ си спомня, че попъ Станчо е билъ извѣстно врѣме учителъ въ Сливенъ и навѣрно колега на Чинтуловъ; че оттамъ той заминалъ за Пловдивъ, дѣто се условилъ да служи въ частната черква на Цукала, който порано, въ Сливенъ, навѣрно му е билъ учителъ. Грековъ пише, че попъ Станчо избѣгвалъ отъ Сливенъ, поради безнравственото си поведение (Юб. сб. с. 136). Той е билъ гъркоманъ и докрая на живота си е останалъ такъвъ. Диритѣ му въ Пловдивъ откриваме и въ писмата на Чинтуловъ до Н. Геровъ, писани вече отъ Ямболъ въ 1857. Въ едно писмо Чинтуловъ пита: „Виждахте ли се съсъ попъ Станча, какъ приминува той при Цукалата“ (Арх. Н. Г. кн. II, с. 840). На това Геровъ отговаря: